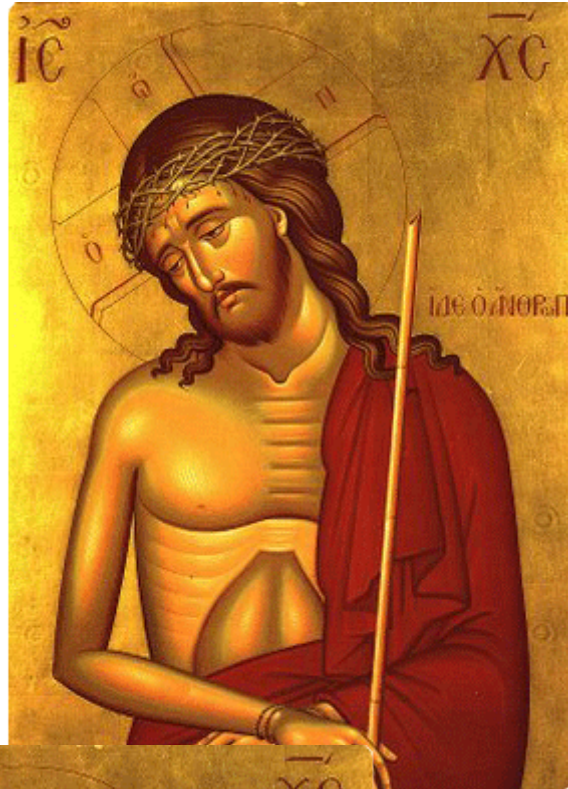

2 Μαΐου 2013

Μια ιστορική προσέγγιση των γεγονότων της Μεγάλης Εβδομάδας.

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη](#)

του Σωτηρίου Μπάρδα (Θεολόγου)

Τη Μεγάλη Εβδομάδα η Εκκλησία μας, εορτάζει και θυμάται τα τελευταία γεγονότα της ζωής, του πάθους, της σταύρωσης και της Ανάστασης του Χριστού. Κάθε ημέρα της Μεγ. Εβδομάδας, το βράδυ, τελούνται Ακολουθίες που αναφέρονται σε γεγονότα που τιμούμε την επόμενη ημέρα.

Έτσι την Κυριακή των Βαΐων το βράδυ τελείται η «Ακολουθία του Νυμφίου» και η Εκκλησία μας θυμάται τον *Πάγκαλον Ιωσήφ* και την *Ξηρανθείσαν Συκήν*. (Ο Ιωσήφ είναι ο υιός του Ιακώβ που προτυπώνει τον Ιησού, αφού υπέστη πολλά παθήματα μετά την πώλησή του από τα αδέλφια του, αλλά τελικά δοξάστηκε.

Η συκιά με τα πολλά φύλλα και την έλλειψη καρπών συμβολίζει τους θρησκευτικούς ηγέτες των Εβραίων, οι οποίοι, παρά την φαινομενική ευσέβεια τους δεν «καρποφορούσαν» έργα αγάπης.)

Τη Μεγάλη Δευτέρα το βράδυ τελείται η «Ακολουθία του Νυμφίου» και η εκκλησία θυμάται την Παραβολή των Δέκα Παρθένων. (Με την παραβολή αυτή η εκκλησία, μας προτρέπει να είμαστε πάντα έτοιμοι, όπως οι πέντε φρόνιμες παρθένες, ώστε να υποδεχτούμε το Νυμφίο Χριστό, όποτε κι αν Αυτός έρθει. Γι αυτό οι Ακολουθίες των τριών πρώτων ημερών ονομάζονται «Ακολουθίες του Νυμφίου».)

Τη Μεγάλη Τρίτη το βράδυ τελείται η Ακολουθία του Νυμφίου και η εκκλησία θυμάται την «αλείψασα ν με μύρο τον Κύριον». Λίγο πριν από τα πάθη Του μια μετανιωμένη αμαρτωλή γυναίκα (όχι η Μαρία η Μαγδαληνή, ούτε η Κασσιανή) αλείψε τα πόδια του Ιησού με πολύτιμο μύρο. [\(περισσότερα...\)](#)